

DIALOG DIREKT #103

Moralisk upprustning

Kära vänner!

Jag sitter här i mitt lilla klosterrum i Bigorio och börjar skriva på detta DD. Vägen uppför alpslutningen vindlade sig på schweiziskt maner med hårnålskurvor och små broar över raviner. Jag förundras över att man kunnat göra en väg upp hit redan för 500 år sedan då klostret byggdes. Genom det smala fönstret tittar jag rakt mot en vackert snöklädd alptopp. Det är fridfullt och jag försöker samla tankarna.

Det är styrelsen för den schweiziska stiftelsen som har förlagt sitt möte här. Vår nye dynamiske ordförande och tillika tessines, *Cornelio Sommaruga*, har inbjudit oss hit till Tessin, till den italiensktalande delen av Schweiz. Jag upplever både en italiensk prägel och samtidigt en schweizisk känsla av ordning. När jag ser på människorna tycker jag mig vara i Italien men natur och bebyggelse påminner mig om att detta faktiskt är Schweiz.

Budgetförhandlingarna för året är avklarade och snart är det dags att ta tåget över alperna och sedan flyget hem från Zürich.

Christer och jag har inlett ett samarbete kring DD och han fortsätter här...

Kära DD läsare!

Dagligen går mina tankar till vänner ute i världen i tacksamhet för vad de är och hur de har hjälpt till att ge grundvalar och forma mig som människa.

Bodde 9 år i Schweiz och fann där grunden till en varaktig förändring, men det var i en

kyrka i Paris, Frankrike som jag gav mitt liv till Jesus.

En av mina goda vänner på den tiden var *J-M Duckert* som för två år sedan dog i cancer. Han utmanade mig: "Christer du kan aldrig älska andra människor om du inte lär dig att älska och vara Dig själv."

Detta har jag hjälp av i mitt dagliga arbete som busschaufför i Stockholms innerstad. Ett vänligt ord, ett leende, ibland ett samtal kan förändra sinnelag och stämningen i en buss och hos andra.

Följande artikel från For A Change är en utmaning till oss och för mig!

Reflektioner av Elisabeth Peters

Vem är jag?

Jag är yngst av fem barn, och mitt första syskonbarn föddes när jag var sju år, och följdes snabbt av flera. Jag kommer inte ihåg att jag någonsin varit ensam i min barndom: där fanns alltid något eller någon att leka med eller ta hand om. Jag följde alltid med, passade enkelt in, och tog om hand de yngre för att de skulle vara glada och ha något att göra. En svåger sa: "Det är så bra att ha **Elisabeth** med, hon passar in överallt och ger inga problem."

För 30 år sedan, när jag var 17, lämnade jag mitt hem i Sverige och började arbeta heltid med

moralisk upprustning, MRA. Jag gav mig själv i idéerna att "Ge mitt liv för andra", "tjänande", "sätta andra före mig själv", "göra det möjligt för andra att växa", jag har älskat att göra detta. Jag ångrar mig inte. Har haft ett oerhört rikt liv - allt på grund av min förmåga att passa in och tjäna som lett till att jag fått några unika erfarenheter i mitt liv.

Jag växte och fann mig fullt tillfredsställd genom att sätta andra före mig själv. Kommer ihåg hur någon sa: "Om du känner dig nere - sätt dig själv åt sidan, gå och ring eller besök någon. Detta fungera de för mig och gjorde att jag kände mig värdefull och fullt tillfredsställd.

Det är bara nyligen som jag förstått att detta kan vara en flykt från vad som verkligen rör sig inom mig och att människor kom i vägen för Guds kärlek till mig. Allt eftersom åren gick, blev jag nästan kroniskt beroende av andra för min egen bekräftelse.

Var till förfogande i flera år, så att andra kunde fullgöra sitt arbete. Ovanpå allt hade jag några mycket svåra år när jag hjälpte min familj genom kriser. Lämnade ofta egna åtaganden för att ställa upp för andra och göra livet lättare för dem.

För några år sedan, åkte jag på en "Retreat" i ett katolskt center i Bristol. Skamfullt upptäckte jag under de dagarna att min djupaste motivation att ha omsorg om andra människor, bottnade i ett sökande efter min egen identitet. Upptäckte att jag behöver andra och deras uppskattning så mycket att det grumlar vattnet för mig, gör mig ofri och ger mig ett återkommande dåligt samvete att jag inte gör nog för andra. Och viktigast av allt det betyder att Gud kommer på andra - istället för första, plats.

Att få se detta i mig själv - frigjorde något i mig. Jag kunde börja se att dessa fällor kommer upp igen och igen. När jag blev varse dem och min motivation, började långsamt en ny frihet inställa sig, något hade radikalt förändrats i mig. Den mest gripbara förändringen, som var att min skuld-känsla att aldrig göra nog för andra, lämnade mig.

Detta har inte förändrat min kallelse jag fått tidigare, "Att älska människor så att de kommer in i Guds Rike". Men det har förändrat hur jag är och vad som tillfredsställer mig. Det har bidragit

med en renhet i mina relationer med andra och jag kan friare välja.

För två år sedan var min svåger döende i cancer och jag fann mig själv på väg att hjälpa. Jag var helt på det klara med min uppgift var att hjälpa hans familj att ha mer tid på sjukhuset med honom, medan jag tog hand om allt i hemmet. Min svåger var redan halv vägs till himlen: när man var med honom upplevde man en känsla av Guds närvaro inte på andra sidan utan här med oss.

En dag, när jag åkte för att hämta min syster från hans säng på sjukhuset och lämna min egen man vid hans säng, tittade min svåger kärleksfullt på mig och sa: "Stanna. Det är av så stort värde att vara tillsammans". Allting annat blev oviktigt. Han visade mig då Guds kärlek. Jag förstod att ingenting annat var viktigare än att veta och vara i Guds kärlek.

Jag behöver inte laga mat, tjäna, möjliggöra för andra eller göra någonting för att förtjäna detta.

Naturligtvis var det viktigt att andra kunde få möjligheten med min svåger innan han dog. Men det var även viktigt för mig att ha den tiden med honom, och han visade mig att det var det slutliga meddelandet från Gud själv.

Vad tycks om att skapa en svensk hemsida?

De allra flesta vet idag vad en 'hemsida' är - ett sätt att nå ut till bildligt talat hela världen via internet. Vem som helst som 'surfar på webben' kan träffa på tusentals hemsidor. Det finns redan flera stycken sådana om Moralisk upprustning. De gör det lätt att på ett överskådligt sätt få veta mera om Moralisk upprustning, vad det är, vart det syftar och hur det fungerar.

Människor i Sverige behöver få veta - på svenska! - vad Moralisk upprustning har att erbjuda av idéer och erfarenheter för att själva kunna ta ställning.

Vi har börjat tänka på vad en svensk hemsida skulle kunna innehålla. Vi tycker att det finns mycket bra material i dem som redan existerar - den för Caux, de för England, Australien och Danmark t ex. De ger fakta om vad som sker genom idéerna om Moralisk upprustning runt hela världen.

En del av det materialet skulle vi ha med också i den svenska hemsidan. Men vad säger vi speciellt om Sverige? Och hur säger vi det - sakligt och spännande, enkelt, koncentrerat och aptitretande.

Håller ni med om det? Ge oss i så fall gärna era synpunkter. Vi söker också efter den eller de som skulle vilja medverka till eller åta sig att utforma en sådan hemsida på ett rappt och modernt språk. Eller ni kanske har idéer om andra som skulle kunna göra det.

För er information kan ni finna redan existerande hemsidor på ...

1/ www.Caux.ch

2/ www.mra.org.uk

3/ www.mra.org.au

4/ www.mra-dk.dk/ramhvader.htm

Lennart Sjögren	Finn Harald Wetterfors
Nygatan 16 A,	Torkils väg 46 B
933 31 Arvidsjaur,	791 52 Falun
Tel. 0960 - 131 25	023 - 226 91

E-post:

Lennart.Sjoegren@telia.com

fh..wetterfors@frambygard.com

Antero

